

CLAM POPULAR

PUBLICACIÓ SETMANAL DEL DISSABTE. = Redacció i Administració: TRINITAT, 6-2-3.

Periòdic d'Esquerra, defensor de les aspiracions lliberals i democràtiques de Ripoll i la seva comarca

ANY II - NUM. 71

15 Cèntims exemplar

1 ABRIL DE 1933

MITING

Organitzat per l'Esquerra Republicana de Ripoll, demà a les 11 de matí, tindrà lloc un important acte de propagaça del Partit, en el qual hi prendran part els següents Diputats per aquesta circumscripció al Parlament Català,

Xavier Casademunt Arimany

A. Dot-Arxé

Pere Blasi Maranges

Pere Cerezo Ernàez

Joan Casanova Moristany

LECTOR. NO HI MANQUIS

La dona en la política

Es indubtable que un dels fets que més entusiasmen i apassionen és la intervenció de la dona en la cosa pública, fet que és ancestral i que tant si el consignen com no en les lleis s'ha donat, es dona i es donarà. Influïxen les dones pels seus encants i per la seva intervenció en la vida familiar; observeu sempre que en aquests treballadors enèrgics que reneixen per a la societat en profit propi un treball fecund i sostingut, trobarem entre bastidors, en l'intimitat de la llar, una dona que col·labora i cuida atenta i carinyosa el seu espòs.

I per contra, darrera, un home que cau en el més inexplicable fracàs o és solament útil a mitges; veurem, també, bo i sense excepció, un problema sexual mal resolt.

La grandesa de Pericles està íntimament lligada amb la bellesa d'Aspàdia. Ho reflecteixen les paraules del diàleg sostingut entre els dos enamorats:

—Ja no em creus digne d'ésser la confident dels teus somnis? Creus que no poden reflectir-se els teus pensaments en mi?

—Al contrari, l'espill de la teva bellesa fora prou per a metamorfosar els monstres que m'obsessionessin en figures afables i rialleres... L'aram ben trempat és dur i fred; però qui li ha de donar el tremp ets tú amb el teu amor.

L'altesa de mires i l'esperit justicier de Tiberi i Cay Graco, quin dubte cap que és degut al sublim instint maternal de llur mare.

La caiguda i perdició de Marc Antoni, és filla també d'una intervenció femenil en la vida del triumvir: la bella Cleopatra.

Hernan Cortés deu gran part del seu triomf a la bella india amb la qual es casà.

Innombrables són els exemples en la vida dels grans polítics, artistes, poetes, etc., que consignats o no en la història ens dirien fins on pot arribar l'influència d'una dona que riu o plora, que estima o odia; però que sempre, suaument o imperiosa, domina, convènç o inculca en l'esperit de l'home que amb ella conviu.

D'aquesta manera indirecta, però efectiva, és com la dona ha intervingut en la vida dels pobles hi ha ajudat a forjar la història. D'una manera directa, ocupant càrrecs públics i influïnt en les assemblees, això no ho trobem més que en els antics pobles primitius; fins i tot sembla que s'arribarà a establir el matriarcat o sigui que la dona ocupava el càrrec suprem de la tribu, si bé ens fa l'efecte que no era ni un quefe que manés i disposés; més aviat creurem que és tinguda com a gran sacerdotisa, petita divinitat de la tribu, admirada per la seva bellesa o per les seves dotes d'endevinadora o gran pitonissa, pro-

veïda de tabú, admirada i respectada per tots, però moltes vegades desobeïda i que sols s'imposava per arts sobrenaturals o influències divines o diabòliques, més fortes a la vista i intel·ligència dels pobles primitius que la força bruta i el petit ingeni de què disposaven.

Però a mesura del temps s'ha imposat l'imperi del més fort i entre els dos sexes, que no són ni més ni menys intel·ligents l'un que l'altre, però sí diferenciats. Un és posseïdor d'amor i gentilesa de subtilitat i fina sensibilitat; l'altre d'egoisme, ambició i força, i per això el primer ha caigut sota el domini del segon. La dona s'ha sotmès, graciosament, a l'ésser que estimava i entretinguda en l'amor dels fills, en els quals ha concentrat totes les seves energies materalnes, ha deixat que l'home fés lliurement les lleis al seu caprici, i l'home, perfecte egoïsta, ha procurat per ell i els seus fills, deixant de tenir en compte la dona, quan ha aconseguit d'ella ço que la seva ambició li feia desitjar i s'ha preocupat d'altres afers, perquè així ho disposava l'imperatiu de la Naturalesa que l'havia fet per a lluitar, conquerir, ambicionar i governar.

Ara bé: nosaltres, en el temps d'igualtat, quan han desaparegut de la terra les lleis del més fort, per tal d'imperar la germanor i la justícia, cal que recordem les nostres germanes carinyoses, les nostres esposes que ens estimen, ajuden, consolen i acaricien, mares dels nostres fills, i, també, i per damunt de tot, les nostres

volgudes mares, les quals a costa de sofriments i martiris, totes amor vers nosaltres, ens han donat la vida i ens han conduït carinyosament en els primers passos de nostra infantesa, en elles en les qui, angoixoses per les nostres dolences, hem trobat empar i cura, i en les nostres dolences espirituals hi trobem consell, ajut, planyesa i ànims, per tal de continuar lluitant quan, decebuts, ens abandonem en la corrent perillosa de la vida dels vençuts. Cal que fem justícia al sexe que nosaltres mateixos hem nomenat dèbil i desfem per sempre l'atavisme que en aquestes qüestions ens governa.

Som descendents de la civilització i veiem ço que aquesta féu de la dona.

La nena vivia retirada al costat de la seva mare, reclosa a l'habitació que cada casa tenia destinada a les dones, i allí no aprenia res més que a filar, teixir i manar les criades. Sortia sols per a assistir a les funcions religioses i no es presentava mai entre els homes. La casaven als quinze anys, sense consultar-la, generalment amb algun veí o amic del pare, i al passar a la casa del marit havia de continuar amb la vida sosa en què havia crescut. L'home grec es casa, no per tenir una companya en la vida sinó per a posseir fills i perquè així ho manen la llei i la religió. Cal dir que més tard es canvien un xic les costums, però els drets de la dona estan sempre basats en aquest rigorisme.

Roma no fa molt més per les dones fins els últims temps que totalment es canvien les costums, però en el fons sempre predomina el dret romà injust; la pàtria potestat, és exercida sobre els fills i la muller per igual. L'amo, pare o patró té dret de vida i mort damunt la dona i fills, com a amo i senyor absolut de la casa, i quan aquest mor, el domini passa al fill gran, el qual té les mateixes preeminències que el pare, damunt les germanes i la mare.

Malgrat això, la dona casada romana se li diu matrona, mestressa, i pot freqüentar la societat en companyia del marit i, més tard, arriba a un punt que pot demanar el divorci, així com en els temps primitius de Roma sols el marit podia repudiar-la.

En els pobles d'origen semita i camita, ni cal preguntar com foren tractades les dones; sols recordem com les tracten els musulmans, i ja podrem deduir quins drets tenen les infelices esclaves dels pobles als quals fem referència.

Són els pobles germànics els que tenen certes consideracions al sexe femení, i ells, influeixen en els nostres còdigs.

Malgrat tot, queda manifesta l'injustícia i la desigualtat que els feministes han fet notar i contra la qual les cèlebres sufragets combateren amb tanta d'energia.

CASADEMUNT ARIMANY
(Continuarà).

Dr. J. BAYÉS VAYREDA

MALALTIES DEL NAS, GOLA I OIDES

Visita a Ripoll. — Pl. de la República 1, 2.º 1.ª

Visita de 3 a 5 i mitja tots els diumenges

L'atur forçós

Deia ja Pi i Margall, comentant les crisi que travessa l'obrer quasi constantment. "D'obres sense obra n'hi ha sempre i en moltes ocasions se'n compten a milers. Són baixa del taller unes vegades pel desequilibri entre la producció i el consum, per per competències ruïnoses, revolucions, crisis imprevisibles, guerres i fins els capricis de la moda causen víctimes entre els que viuen del treball."

Avui aquest problema resulta agreujat a les nostres comarques per raons que hom entèn i comprèn tot seguit. L'absentisme a les terres de Catalunya augmenta considerablement i la immigració per part dels naturals de les terres meridionals d'Espanya per una banda. Per altra part, el maquinisme modern supleix la mà d'obra.

Un fet de post-guerra fou el peregrinatge d'obres i propietaris a les ciutats. Els uns moguts per l'afany de guanyar quelcom més; en les ciutats, degut a la major organització, els obrers són més retribuïts i atesos que en els pobles, on quatre brètols esquena drets i escanya-pobres els exploten perquè tenen la paiella pel mànec. Els rics propietaris poden viure en la ciutat amb més llibertat i poden donar carrera als fills amb menys esforç. Així els pobles petits van quedant desemparats i s'enderroquen a passos de gegant. La producció en els tals pobles se'n ha ressentit i s'han encarit notablement els queviures. La vida pels que hi resten cada dia es fa més difícil.

Això no és prou per a produir un malestar guarible i transitori a tota la terra catalana. Això sols donaria lloc a una correntia d'importació per a compensar el déficit de producció agrícola, indemnitzada per una exportació de manufactures i els jornals es mantindrien elevats i retribuïts, el que permetria a l'obrer viure amb decòrum. Mes, l'envaïment a tothora dels nostres primers centres industrials per part de tants i tants regionals que acudeixen a Catalunya fugint d'un mal major i que arriben ací en males condicions sanitàries i que a baix preu els contracten productors aventatgistes, produïnt rivalitats en l'oferiment de treball que no tenen res d'honorable.

Si a tot això hi afegim la tendència general d'obtenir més producció substituïnt la mà d'obra per màquines cada vegada més perfectes, comprendrem com en moments determinats els parats o sense feina poden augmentar amb escreix.

Com remeiar aquest estat de coses?

Reintegrant cada ciutadà al seu poble? No. Això no és cap solució liberal i humana. Podria assajar-se la reducció de la jornada de treball, com vé propugnant el corrent socialista mundial i la limitació d'immigrants. La roturació dels erms comunicant-los convenientment, construint carreteres i camins. Per mitjans coercitals aconseguir la repoblació de les nostres pelades muntanyes que no signin de pasturatge. Reconstruint pobles i cases mig enderrocades, bastint pantans, ferrocarrils factibles i profitosos que suposin un possible rendiment. Aixecant granjes agrícoles i pe-

cuàries en totes les comarques catalanes.

I moltes altres solucions podríem assajar també una vegada estudiades i assessorades pels tècnics competents en afers d'economia social i política. Hi ha sens dubte camins a recórrer encara per emmenar Catalunya a la pau social, basada en el treball que és l'única font de riquesa natural.

NIX

Març de 1933.

Del moment

Acertada i lloable, si fos ben dirigida, l'intensa campanya contra els jocs prohibits que el setmanari "Altaveu" porta a cap en els seus darrers números. En ella, però, s'ataca d'una manera directa i força agressiva l'agent de policia destinat a aquesta vila per la proximitat a la frontera i el qual jo considero dels més zelosos en el compliment del seu deure. Per això, estranyant-me les paraules d'"Altaveu", m'he decidit a interrogar-lo i aquí van els seus punts de vista.

—...?

—Ante todo, me parece de pura lógica, que para combatir el proceder de una persona u organización, es de todo punto necesario conocer su cometido y reglamentos. Estos escritos, pues, revelan desconocer la misión de la Policía (Cuerpo de Investigación y Vigilancia) en esta villa, que para nada debe de inmiscuirse en los sucesos de carácter local si no tienen una relación directa con el paso de la frontera, siempre que no sea requerida su intervención por un hecho concreto, o en ocasión de presenciarlo. Poco cuesta decir que la Policía duerme.

—...?

Otros agentes de la Autoridad, hay en esta localidad, que sabrán mejor que yo, hasta donde alcanza su esfera de acción.

—...?

La finalidad perseguida con estos manifestos, no me parece muy explícita. Si se pretende conseguir una mayor moralidad o corrección de este vicio, nada creo acertado el procedimiento, pues, por este camino, a la par que ofenden y molestan a los Agentes, que nada tienen que ver con el asunto, al dar a entender que no cumplen con su deber, lo que consiguen es animar a los individuos y temerosos con la propalación de tales rumores de impunidad, pero no la corrección de los infractores. Si con ello se busca una propaganda del setmanario, me parece peor sistema.

—...?

Pues denunciando los hechos concretos a la oficina correspondiente y dando la cara, ya que quien tiene el cinismo de presenciar estas inmoralidades, debe de arrostrar la responsabilidad que le incumbe por ocultar un hecho delictivo, o tener el suficiente civismo para proceder sin careta. El que afirma un hecho de esta índole será porque lo ha presenciado y al dejarlo sin denunciar a la Autoridad competente se convierte en encubridor. Esta sería fructífera colaboración, sin alarmar ni escandalizar,

con los Agentes de la Autoridad, que ven inutilizada su acción ante las precauciones y vigilancia que toman los infractores.

Remedios no veo muchos para que sean eficaces. Pero a mi entender y para contribuir cada cual con lo que esté de su parte, deberá comenzarse por regular el cierre de los establecimientos de bebidas, para que la vigilancia pudiera dar sus efectos y no se viera burlada ante el posible caso de cerrar un establecimiento en hora muy temprana (con los infractores dentro) aparentando haber marchado la clientela, manteniéndose otros abiertos toda la noche en espera de su retirada.

No creo pudiera ser una persecución personal, pues tengo la conciencia tranquila de no haberme buscado crear enemigos con mi actuación.

Martingala política. Ni lo he pensado. Si algo de ello pudiera haber, deben de comprender que en mi situación de servidor del pueblo como empleado del Estado, no debo adherirme a tendencia de ninguna clase y particular, como públicamente me mantengo aislado de toda actividad de esa índole.

Després d'aquestes manifestacions potser no seria de més una rectificació per part del qui, jo crec que amb gran dosi d'ignorància i imprudència, ataca tan durament al digne senyor Llinàs.

J. VIÑAS I SOLER

CLAMS

El nostre Batlle queda molt mal parat amb la campanya que fa l'"Altaven". Un Conseller en Cap té l'obligació de saber que s'hi cou per la vila i, per tant, és ell qui hauria de dir concretament algun mot referent al joc.

No ens cansarem de repetir que el Governador té un representant directe a Ripoll que és l'Alcalde, i si a Ripoll es juga, l'Alcalde en té la culpa.

Si sabeu on es juga, denuncieu-ho, que no us faltarà l'apoi de CLAM POPULAR per fer una forta campanya, però, posats a parlar, parlem clar i no feu acusacions a qui no en

té la culpa. A nosaltres ens fa l'efecte que feu una maniobra amb segona intenció. Doncs bé; de Governadors com l'actual no n'hem tingut cap a la província. Bona voluntat, altesa de mires, sinceritat, energia i imparcialitat; aquestes són les qualitats dels senyor Prunés.

Ja es parla de fer la processó pel dijous de la setmana santa. Quan els elements laics es disposen a no fer festes de carrer en celebració del segon aniversari de la proclamació de la República, no tenen dret els clericals a envair la via pública amb funcions sectaristes. Les cerimònies religioses al temple. Veritat, senyor Batlle i Governador? Provocacions, no. I això ho seria.

La "Biblioteca Mata de l'Hospital Municipal de Ripoll" a la capella de la Congregació de l'Església de Sant Pere? I ca! Ni això ni res de tot lo altre que us proposeu. Ja li farem saber al poble i ja veureu el que us diu.

Senyors de la Junta de la Beneficència Local: És intolerable que en el menjador a canvi d'un àpat s'obligui als que per necessitat hi han d'assistir a resar Parnostres. La Beneficència no és una institució religiosa sinó popular, amb un Patronat en el qual hi figuren autoritats com l'Alcalde i el Jutge i concellers de l'Ajuntament. I vivim en un estat laic. Si mai està bé violentar la consciència de ningú, molt menys en nom de la caritat.

AJUNTAMENT

Sessió del dia 24 de març 1933

La presideix l'Alcalde senyor Lluís Castell, amb assistència dels consellers senyors Puig Z., Morera, Padrós, Casals i Moreno. Després de les paraules protocolàries de la Presidència, el senyor Secretari llegeix l'acta de la sessió anterior, la qual és aprovada i signada per unanimitat.

A continuació és llegida una instància d'En Miquel Subirana, en nom i com a procurador del senyor Antoni Curto, propietari de la casa número 5, del carrer de Berenguer, sol·licitant permís per a eixamplar un portal. El Consell el concedeix en quant a l'esfera de la competència municipal, sens perjudici, però de la

resolució definitiva de l'Enginyer en Cap d'Obres Públiques de Girona, per ésser l'executada via una tramada de la carretera general de Ripoll a Camprodon.

El senyor Secretari informa de la visita d'inspecció recentment practicada en aquesta localitat pel Veterinari en Cap de la província, i d'haver-se realitzat la vacuna contra la ràbia a una dotzena de gossos. Assenyala, de passada, algunes suggerències i instruccions de l'esmentat funcionari per tal d'obligar a l'immunització d'aquesta espècie de bèsties contra la més amunt dita malaltia.

S'aixeca la qualificació provisional del moço Pere Ferrés Calveras, el qual no es presentà a l'acta de classificació i revisió per restar en un establiment de salut, restant pendent la classificació de l'informe de la Junta provincial.

Passen a Hisenda uns comptes de varis industrials i s'acorda la inclusió al Padró de veïns de Carme Bori i Prat, procedent de Pardinàs.

Queda damunt la taula, per tal de sol·licitar del recurrent, alguna aclaració, una instància signada per Antoni Palau Carbonell, en la qual denuncia una servitud de rec o de conducció d'aigües.

A prec de l'Alcaldia, el senyor Closa informa la improcedència d'adherir-se a la protesta de l'Ajuntament de Tàrraga per la suposada dissolució de Isometent a les ciutats, la qual cosa, entèn D. Candi, i del mateix parer es manifesta el Consistori, involucra una desconsideració i menyspreu de les prerrogatives del Parlament de Catalunya.

Joaquim Arumí i Fargas

Oculista de l'Hospital Clínic de Barcelona
Visita els diumenges de 3 a 5 i mitja.
Plaça República 1, 2.º 1.ª RIPOLL

NOVES

Nou taller d'impremta. — El nostre bon amic i compatriota Eudald Ventura ens assabenta haver-se instal·lat amb el nom de "Gràfica Ventura" al carrer de Padilla, núm. 239, interior (entre València i Mallorca) de la ciutat de Barcelona. A l'ensem que el recomanem a les nostres amistats, ens alegrem de la bona nova i desitgem moltes prosperitats a l'amic i acreditat impressor.

Reforma. — La setmana passada començaren les obres de reforma de la pavimentació de la Plaça del 27 de Maig.

Propostes. — Pel Patronat Escolar de Barcelona ha estat proposat el nomenament de Mestres de la Capital els nostres distingits amics senyoreta Conxita Mercader i Xavier Casademunt. Tot i felicitant-los per la distinció, sentirem veurem's privats de

Demaneu arreu

XOCOLATES

Ramón SIRVENT

RIPOLL

Són els millors

la seva meritíssima labor en pro de l'educació dels infants de la Vila.

La commemoració de l'"Oda a la Pàtria" d'Aribau. — La Delegació local de "Palestra" ha circulat una comunicació de la qual en reproduïm els següents paràgrafs:

Enguany s'escau el centenari de l'Oda a la Pàtria d'Aribau, punt de partida de la Renaixença Catalana. La seva coincidència amb l'inici del recobriment de les nostres llibertats nacionals, clou un període de la Història de Catalunya i en comença un altre per a la consecució de majors llibertats i grandeses de la nostra Pàtria.

La commemoració d'aquesta data serà feta arreu de Catalunya. En les festes que tindran lloc hi seran convidats els nostres germans de les Terres Catalanes, València, Balears i Rosselló, i de totes les Terres Occitanes, Provença, Llenguadoc, Gasconya, etc.

Per a contribuir-hi, les entitats de joventut Germanor de Minyons de Muntanya, Germanor de Guies Excursionistes i Palestra organitzen els actes següents.

LA CRIDA DEL FOC. Fent reviuir un antiquíssim costum la nit del 8 d'abril, nombroses colles de jovent encendran simbòliques fogueres als pics i turons més visibles de la nostra Terra, com a crida al nostre Poble per a que s'aplegui a commemorar el centenari del seu ressorgiment.

Us preguem que també vosaltres volgueu associar-vos a aquest acte commemoratiu del desvetllar de la raça.

CAMPAMENT DE JOVENTUTS A RIPOLL. Aquest Campament estarà establert els dies 15, 16 i 17 d'abril a Ripoll, bressol de la Nacionalitat Catalana. Esperem que a ell hi acudiran catalans, valencians i mallorquins i occitans de l'altra banda del Pirineu.

Durant aquests dies tindran lloc diferents actes a Ripoll, com: un Aplec Patriòtic, festivals de danses populars, sessions d'interès per a l'actuació i educació de la joventut, una desfilada dels acampadors i de representants d'entitats patriòtiques amb llurs banderes a honor del Comte Guifré I, etc.

Dintre poc es repartirà el programa detallat de tots aquests actes.

COMARCALS

Sant Joan de les Abadesses

Han circulat, encara que no molt intensament, uns paperots en forma de candidatura i clandestins. Per la baixa forma del seu redactat, demostren ben palesament que són fetes per gent que no han conegut mai la cultura. Si són de criticar totes les fulles que no porten peu d'impremta, aquestes ho són doblement per la manera tan poc moral en què són redactades. Això és una covardia, doncs els homes quan tenen alguna cosa que dir han de fer-ho donant la cara i no emprant maneres tan repugnants com aquestes. Covards!!! Desaprensius!!! Molts veuen una palla als ulls d'altres i en canvi no veuen una viga en els seus.

Ja pots veure santjoaní conscient, fins on arriba l'odi personal de certa classe de gentussa que no reparen en mitjans per ferir l'honra de persones molt i molt honorables.

S'han espurgat els arbres de la carretera de Camprodon per manament del nostre "popular" Ajuntament. Amb tota seguretat que encara no esteu assabentats de què això és una cosa que ho pot fer el Municipi, doncs aquests arbres pertanyen a l'Estat i és ell qui en té de tenir cura. El nostre Ajuntament, passant-se una vegada més dels seus límits, s'ho ha emprès pel seu compte i això ha portat una denúncia contra el mateix. No sé com acabarà, doncs, després de pagar el treball d'esporgar-los haurà de pagar la multa que li marqui l'Estat. No és ben trist que per l'ineptitud d'uns senyors tingui de pagar el poble unes pessetes per no fer les coses tal com cal? Trobem estrany que succeeixin coses semblants tinguent un Alcalde tan "intelligent i bondados" i que sap totes les lleis existents i les que no existeixen. Per alguna cosa ha figurat en tots els partits polítics!

El Primer Alcalde catalanista? No!
El Primer Alcalde que amb el nom

de catalanista s'ha fet tota una propaganda, i la qual en YO-YO li continua fent sense cobrar ni cinc. Bé!

Qui ho dirà que en Soldevila és catalanista? Ningú!

Qui ho dirà que en Soldevila apoya el treballador? Ningú! a pesar de dir-se "pare dels pobres".

M'han dit que a un veí d'aquesta vila li ha estat feta una denúncia per tallar o llenyar en el Bosc de Castilla. No és ben trist, segons es diu, que després de la destroça de la talla últimament verificada per un foraster i de la qual el poble en protestà ruidosament, (encara que pesi a en Viñeta) es denunciï a un pobre veí que en treu un feix per les seves necessitats? Si quan es va fer la talla tan grandiosa, segons es comenta, no se li va dir res, demostrant l'Ajuntament que vivia als llims en aquest afer, perquè ara per un feix una denúncia? Hi ha coses que no m'entren de cap cap manera, encara que me les expliqués el que passa la basina a missa per les "nimetes", ni el gran orador Frederic.

Què en diré de vos, aquesta setmana, Pineda? Ja sé que heu dit que solament us faltaven un parell de mesos per marxar d'aquí o sigui després de les eleccions municipals que es tenien de celebrar el proper mes. No hi ha dret que sigueu tan oportú! Vos dieu com aquell: "Me'n aniré si me'n entreuen". Ara que no hi haurà eleccions, veurem si és veritat el que vau dir de la vostra marxa, de la qual no dubteu que el poble se'n alegraria molt, doncs de "castigador" amb un ni ha i fins en sobra.

A les "Casas Consistoriales" trobareu les quatre barres damunt la porta; trobareu barres dintre la Secretaria; barres en el saló de sessions; en fi, que en aquestes "Casas Consistoriales" hi ha "barres" per tot arreu.

"YO-YO"

Gràfiques DARIUS RAHOLA.-Girona

EMISSIÓ DE 30.000 OBLIGACIONS DE TRESORERIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

de 500 Ptes. cada títol al 6 per cent d'entesa lliure d'impostos presents i futurs pagats per trimestres vençuts.

Aquestes obligacions seran reemborsades per tot el seu valor, sense cap descompte, en el termini de tres anys com a màxim o abans per sorteig o compres en Borsa. — Seran considerades com efectes públics a Catalunya i vàlides per a fiances oficials i pignoracions.

TIPO D'EMISSIO A LA PART O SIGUI 500 PESSETES

LA BANCA SUÑER admet des d'ara subscripcions sense comissió de cap mena.